

Cançó del pegaire

Fígols

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Peguera

Coordenades:

Latitud: 42.160159436983
Longitud: 1.7724788188934
UTM Est (X): 398594
UTM Nord (Y): 4668288

Classificació

Número de fitxa 08080 - 167
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle s.XX
Any 1923
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Lúdic/Cultural
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa JOEL COLOMER CASAMITJANA
Data de registre de la fitxa: dg., 03/08/2025 - 19:37

Descripció

Observacions:

Recentment s'ha recuperat la cançó i s'ha ideat una dansa per acompanyar-la, iniciativa de l'entitat Berguedana de Folklore Total, que l'ha incorporat al seu repertori. La dansa és un dels elements que es fan durant l'acte de rebuda de la flama del Canigó a Berga el vespre de Sant Joan, en el repartiment de la flama als pobles del Berguedà.

Història

La Cançó del Pegaire, tal com va ser recollida per Joan Amades, és una mostra excepcional del folklore oral català que conserva el record d'un ofici avui desaparegut: el de pegaire. L'any 1923, Amades va escoltar aquesta cançó de boca del *Teixidor* de Vallcebre, al Berguedà, i la va incorporar al seu monumental *Cançoner popular* dins de l'obra *Folklore de Catalunya*. Amb la seva sensibilitat per les formes d'expressió popular, Amades va saber reconèixer en aquesta peça una mostra genuïna de la cultura rural catalana. La lletra, breu però eloqüent, explica el gest quotidià d'un pegaire que es lleva d'hora, agafa la destal i se'n va al bosc per preparar la pega amb què impermeabilitzarà els atuells de terrissa o de fusta. Amb versos com “*la teia que rauta fa de mal rautar, la teia és humida, fa de mal cremar*”, la cançó reflecteix les dificultats del treball manual i les condicions del medi natural. També s'hi intueix una certa tensió social, quan “*l'amo ja li'n deia que el demandarà*” i el pegaire replica amb serenor que “*se'n guardarà*”. El to és narratiu, sobri, i probablement s'acompanyava d'una melodia senzilla que facilitava la transmissió oral entre generacions.

Bibliografia

Amades, Joan (1979). *Cançoner popular*. Barcelona: Editorial Selecta.

Amades, Joan (1950). *Costumari Català. El curs de l'any. Volum III: De la Candelera a la Quaresma*. Barcelona: Salvat.

García Matilla, Agustín (1995). *Cançons i oficis. La memòria del treball a través de la música popular*. Barcelona: Edicions 62.

Llobet, Josep Maria (2002). *Oficis perduts de Catalunya*. Barcelona: Cossetània Edicions.

Ginés i Sànchez, Lluís (2009). *Joan Amades i el patrimoni immaterial català*. Barcelona: Generalitat de Catalunya – Departament de Cultura.

AMADES, Joan (1950?1956). *Costumari Català – El curs de l'any*. Barcelona: Salvat / Edicions 62

AMADES, Joan. *Arts i oficis*. Secció específica del seu catàleg d'obres sobre cultura popular catalana

Enllaços d'interès:

[Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona. Cançó del pegaire.](#)

Cançó del pegaire

(Rasos de Peguera)

Recollida per Joan Amades

Si n'hi ha un pe - gai - re, de ma - ti - es lle - va, pren la des - tra - le - ta i cap al

7 bosc se'n va. Ai que tot de tots en si - a, ai que tot de tots se - rà

The musical score is written in 3/4 time. The first staff contains the first line of the song, with lyrics 'Si n'hi ha un pe - gai - re, de ma - ti - es lle - va, pren la des - tra - le - ta i cap al'. The second staff contains the second line, with lyrics '7 bosc se'n va. Ai que tot de tots en si - a, ai que tot de tots se - rà'. Chords are indicated above the notes: C, G, C, G, C, G, Am in the first staff; and G, Am, G, Am, G, Am in the second staff. There are also triplets marked with a '3' over the notes.